

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 259

гр. Перник, 13.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ

като разглежда докладваното от ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ Гражданско дело № 20221700100444 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 3871/26.07.2022 г., п.к. 23.07.2022 г., депозирана В. Б. А., ЕГН *****, **, чрез адвокат С. П. от САК, моб.тел. **, със съдебен адрес: ** срещу „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749 със седалище и адрес на управление: гр.София бул. „Околовръстен път“ №260, универсален правопреемник на „Банка Пиреос България“ АД, ЕИК 831633691, прекратена без ликвидация поради преобразуване чрез вливане в „Юробанк България“ АД и „Рос Паркет“ ЕООД, ЕИК 130934546, със седалище и адрес на управление: с. Берайнци, общ. Трън, обл. Перник, сутерен на сграда в У ПИ V-10 от кв.2 по плана на с. Берайнци, представлявано от Р. Ж. Б. в качеството си на управител, за **признаване от съда за установено несъществуването на правото на първия ответник да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на главното вземане** по издаденото изпълнително основание, а именно изпълнителен лист от 02.10.2012 г., издаден по частно гражданско дело № 36219/2012г. по описа на СРС, ГО 66 състав, **поради погасяването му чрез плащане и на основание на което бъде признато за установено, че след като е погасено поради плащане главното вземане не съществува акцесорното ипотечното право на кредитора върху следния недвижим имот, собственост на ищцата, а именно: апартамент № **, находящ се в *** с идентификатор 68134.4091.656.1.78, както и да бъде признато за установено, че не съществува акцесорното ипотечното право на първия ответник върху процесния имот, собственост на В. Б. и на самостоятелно основание**, а именно на основание гореописаните пороци на извършените действия, както в частно правния характер на подновяването на учредяването на ипотеката - противоречие с разпоредбите на чл. 167 ал. 3 и чл. 170 от ЗЗД, така и в публично правния характер на вписването на подновяването на ипотеката, а именно извършени недействително вписване, недопустимо вписване и вписване на несъществуващо обстоятелство.

Във връзка с дадени от съда указания са постъпили уточняващи молби от В. Б. А. с № № 3940/01.08.2022 г.; 4008/08.08.2022 г.; 4121/15.08.2022 г.; 4234/22.08.2022 г.; 5214/11.10.2022 г., като в изпълнение на Разпореждане № 848/28.09.2022 г. ищцовата страна е депозирала **НОВА ИСКОВА МОЛБА**, в която насочва искането си едновременно към дружествата:

1. „Юробанк България“ АД с ЕИК с ЕИК 000694749 със седалище и адрес на управление: гр. София бул. Околовръстен път №260, универсален правопреемник на „Банка

Пиреос България“ АД с ЕИК 831633691, прекратена без ликвидация поради преобразуване чрез вливане в „Юробанк България“ АД;

2. „Рос Паркет“ ЕООД с ЕИК 130934546 със седалище и адрес на управление:

с. Берайнци, общ. Трън, обл. Перник, сутерен на сграда в У ПИ V-10 от кв.2 по плана на с. Берайнци, представлявано от Р. Ж. Б. в качеството си на управител;

3. „Вип Паркет“ с ЕИК 201617469, със седалище и адрес на управление: гр.

София, район Възраждане, ул. Марко Балабанов 1, магазин 12 /задна част/, представлявано от Р. Ж. Б. в качеството си на управител;

4. „Рос Инвестмънт“ ЕООД с ЕИК 202073771, със седалище и адрес на

управление: с. Берайнци, общ. Трън, обл. Перник, сутерен на сграда в У ПИ V-10 от кв.2 по плана на с. Берайнци, представлявано от Р. Ж. Б. в качеството си на управител;

5. „Евро Паркет“ ЕООД с ЕИК 175455027, със седалище и адрес на

управление: гр. София, район Възраждане, ул. Марко Балабанов 1, магазин 12 /задна част/, представлявано от Р. Ж. Б. в качеството си на управител;

6. „Лукс Паркет“ ЕООД с ЕИК 201256912, със седалище и адрес за

кореспонденция: гр. София, район Младост, ж.к. Младост 2, бл.242, вх. В, мазе 13, представлявано от Р. Ж. Б. в качеството си на управител и физическото лице;

7. Р. Ж. Б. с ЕГН *****, с пост, адрес: ***, със съдебен адрес и адрес за призоваване: ***;

С ИСКАНЕ да се признае за установено, на осн.чл.439 ГПК, вр.чл.120, чл.125, ал.1, чл.150 и чл.151 ЗЗД, вр.537, ал.2 ГПК, вр.чл.88 и чл.90 ЗКИР, вр.чл.179 ЗЗД несъществуването на правото на първия ответник да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на вземане си по издаденото изпълнително основание, а именно изпълнителен лист от 02.10.2012г. издаден по частно гражданско дело № 36219/2012г. по описа на СРС, ГО 66 състав от другите ответници по настоящото дело, а именно от: „Рос Паркет“ ЕООД с ЕИК 130934546, „Лукс Паркет“ ЕООД с ЕИК 201256912, „Вип Паркет“ ЕООД с ЕИК 201617469, „Рос Инвестмънт“ ЕООД с ЕИК 202073771, „Евро Паркет“ ЕООД с ЕИК 175455027 и физическото лице Р. Ж. Б. с ЕГН ***** чрез насочване на изпълнението срещу процесното имущество - собственост на ищцата, поради погасяването на вземането на първия ответник, чрез плащане и на основание на което **да се признае за установено**, че след като е погасено поради плащане главното вземане не съществува акцесорното ипотечното право на кредитора върху следния недвижим имот, собственост на ищцата, а именно: апартамент № **, находящ се в *** с идентификатор 68134.4091.656.1.78.

В исковата молба се излага, че иска се основава на следните фактически твърдения и доводи, а именно: На първо място фактически твърдения относно несъществуването на ипотечното право в неговата относителна самостоятелност: 1. Наличие на неотстраними пороци в частноправни характер на подновяването на учредяването на ипотеката. Твърди се, че при изготвянето на ипотечния акт, с който се претендира ипотеката да бъде подновена (нотариално заверената молба) са допуснати нарушения на приложимия материален закон – на чл. 167 изр.последно от ЗЗД – подновяването на ипотеката е учредено върху имот който при сключването на договора не принадлежи на лицето, което я учредява и чл. 170 от ЗЗД - в ипотечния акт съществува неизвестност за личността на собственика на имота (1/2 идеална част е собственост на Ц. А. А. и 1/2 идеална част е собственост на ищцата, като липсва яснота върху чия собственост се подновява ипотеката), неизвестност за тъждеството на имота – върху чия 1/2 идеална част се иска подновяването на учредяването на ипотеката (към момента на подновяването по 1/2 идеална част от имота е собственост на различни собственици) и неизвестност за размера на сумата за която се подновява учредяването на ипотеката – за 70 000 евро първоначален материален интерес или намален с вече получена от проведена публична продан от ипотекарния кредитор сума. 2. Наличие на неотстраними

пороци в публичноправния характер на вписването на подновяването на ипотеката. Твърди, че при вписването на ипотечния акт, с който се претендира ипотеката да бъде подновена са налице всички пороци, които могат да бъдат допуснати при вписване на подлежащи на вписване актове, а именно: недействително вписване - вписано е неподлежащо на вписване обстоятелство, а именно подновяване на учредяване на ипотеката върху целия недвижим имот – нотариално заверената молба на обезпечения кредитор е подадена за подновяване на учредяването на ипотеката върху $\frac{1}{2}$ идеална част от имота. Сочи, че в имотния регистър е вписано подновяване на учредяването на ипотеката върху целия имот, т.е. и върху втората $\frac{1}{2}$ идеална част, което е неподлежащо на вписване обстоятелство, недопустимо вписване - а) съдията по вписванията се е произнесъл и е вписал подновяване на учредяването на ипотеката върху целия имот без да е бил сезиран за вписване на подновяване на учредяването на ипотеката върху целия имот – бил е сезиран за вписване на подновяване на учредяването на ипотеката само върху $\frac{1}{2}$ идеална част от същия; б) вписването на подновяването на учредяването на ипотеката върху целия недвижим имот е постановено по искане на нелегитимирано лице – ипотекарният кредитор не е бил легитимиран да иска вписване на подновяване на учредяването на ипотеката върху целия недвижим имот, тъй като върху $\frac{1}{2}$ идеална част от него след проведена публична продажба същата е погасена и вписването ѝ е заличено и ипотечното право върху тази $\frac{1}{2}$ идеална част е погасено – аргумент чл. 175 от ЗЗД вписване на несъществуващо обстоятелство - а) вписано е обстоятелство, което не е възникнало валидно – няма как да е възникнало валидно подновяване на учредяването на ипотеката върху целия недвижим имот, тъй като върху $\frac{1}{2}$ идеална част от него след проведена публична продажба същата е погасена и вписването ѝ е заличено. Следователно валидно възникнало (нов правопораждащ ипотечното право върху $\frac{1}{2}$ идеална част от имота факт) може да е обстоятелството по подновяване на учредяването на ипотеката само върху $\frac{1}{2}$ идеална част от имота със собственик към датата на подновяване Ц. А. А.; б) вписано е обстоятелство, което към момента на подновяване на учредяването на ипотеката не съществува валидно. Несъществуващо обстоятелство е, че ипотекарен длъжник е Р. Ж. Б.. За да е такъв следва той да е собственик на имота, какъвто той обаче към датата на подновяване на учредяването на ипотеката не е.

В исковата молба са изложени обстоятелства за наличие на правен интерес от предявяване на поддържащия иск по чл. 439 ГПК, като обосновава и активната си процесуалната легитимация в качеството си на ипотекарен длъжник – собственик и последващ приобретател на имота, ипотекиран като обезпечение за чужд дълг. Заявени са конкретните обстоятелства, от които произтичат възраженията по чл. 151 ЗЗД срещу съществуването на обезпеченото вземане и обосноваващи иска по чл. 439 ГПК – погасяване и освобождаване от задължението на солидарния длъжник Р. Ж. Б. чрез плащане – съгласие за директен дебит дадено само и единствено за погасяване на задължения по договор за кредит *** от ***, по който се сочи че има още съдължници „Вип паркет“ ЕООД, „Евро паркет“ ЕООД и „Лукс паркет“ ЕООД. Поради неизпълнение на договора за банков кредит за оборотни средства № *** от ***, банката е обявила същия за предсрочно изискуем на 24.07.2012г. и на 02.10.2012г. се е снабдила със заповед за изпълнение и изпълнителен лист издадени по частно гражданско дело № 36219/2012г. по описа на СРС, ГО 66 състав. На основание издадения изпълнителен лист е допуснато предварително изпълнение срещу дружествата: „Рос Паркет“ ЕООД /с предишно наименование „Виал Паркет“ ЕООД/, „Лукс Паркет“, „Вип Паркет“ ЕООД, „Рос Инвестмънт“ ЕООД, „Евро Паркет“ ЕООД и физическото лице Р. Ж. Б., за събиране на сумите отразени в изпълнителния лист.

Моли, да бъде признато за установено несъществуването на правото на първия ответник да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на вземането си по издаденото изпълнително основание, а именно - изпълнителен лист от 02.10.2012 г. по ч.гр.д. № 36219/2012 г. по описа на СРС, ГО 66 състав от другите ответници по настоящото дело, а именно: „Рос Паркет“ ЕООД /с предишно наименование „Виал Паркет“ ЕООД/, „Лукс Паркет“, „Вип Паркет“ ЕООД, „Рос Инвестмънт“ ЕООД, „Евро Паркет“ ЕООД и физическото лице Р. Ж. Б. чрез насочване на изпълнението срещу процесното имущество, собственост на ищцата, поради погасяването на вземането от първия ответник чрез плащане

и на основание на което да бъде признато за установено, че след като е погасено поради плащане главното вземане, не съществува акцесорно ипотечно право на кредитора върху процесния имот. Моли да бъде признато за установено, че не съществува акцесорно ипотечно право на първия ответник върху процесния имот, собственост на ищцата и на самостоятелно основание. Прави искане за присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът „Юробанк България“ АД е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва изцяло, като твърди, че предявените искове са недопустими за разглеждане с оглед обстоятелството, че ищцата е предявила два отделни иска с идентични твърдения. Сочи, че по тези искания има образувани съдебни дела пред Софийски градски съд, като предоставя преписи от исковите молби и уточняващи молби, депозирани по тях (гр.д.№ 10436/2019 година, по описа на СГС, I-22 с-в и гр.д.№ 3497/2022 година, по описа на СГС, I-30 състав) . В продължение се твърди, че исковата молба е нередовна, тъй като не са отстранени констатираните нередовности. Сочи, че не е налице правен интерес от страна на ищцата В. Б. А. за част от предявените искове. Прави се възражение за подсъдност, като моли делото пред окръжен съд – гр. Перник да бъде прекратено и същото да бъде изпратено по компетентност на Софийски градски съд.

Намира за неоснователни възраженията на ищцата за погасяване на задълженията на останалите ответници по делото чрез плащане или по какъвто и да било друг начин, като сочи, че липсват каквито и да било доказателства в тази насока. Отбелязва, че вземането на Банката, въз основа на което е издаден изпълнителен лист от 02.10.2012 г. по гр.д. № 36219/2012 г. по описа на СРС, 66 с-в, произтичащо от Договор № *** от *** не е погасено и всички суми отразени в издадения изпълнителен лист са дължими в пълен размер.

Оспорва като невярно твърдението на ищцата, че вземането на Банката е изцяло погасено на 27.01.2012 г. със средства от банковата сметка на Р. Б..

Оспорва се като абсолютно невярно твърдението на В. А., че банката няма качеството на ипотекарен кредитор, тъй като процесното вземане не е погасено чрез плащане или по какъвто и да е друг начин.

Оспорват се всички приложени към исковата молба доказателства.

Оспорено е и твърдението на ищцата за наличието на различни кредити, отчитани по различни сметки, като се скочи че този въпрос вече е решен с влязло в сила решение по т.д. № 2424/2013 г. на СГС, както и че липсват каквито и да било доказателства в тази насока.

Оспорват се две на брой - „Транзакция по сметка *****“ от 10.10.2012 г., като се правни искане за предоставянето му в оригинал, в случай, че съда го приеме като писмен документ по смисъла на ГПК.

Оспорва се, че с останалите предоставени от ищцата доказателствени средства се доказва каквото й да било плащане и сключване на неиндивидуализиран и несъществуващ договор за кредит, различен от Договор за кредит № ***

Оспорва се автентичността, датата и съдържанието на представения като доказателство погасителен план, като се прави искане за представянето му в оригинал, като оспорва подписа положен от страна на Банката да е на лице, което има право да подписва от страна на Банката.

Оспорени са всички твърдения, свързани с учредената в полза на Банката ипотека, по отношение на процесния имот, както и твърденията, ако има такива да се изясни от какви пороци страда учредената договорна ипотека.

С отговора се твърди, че правото на ищцата за водене на настоящото производство е погасено по давност. Намира направените с исковата молба доказателствени искания за неконкретизирани и неотносими към предмета на делото. Моли съда да постанови решение, с което производството по делото да бъде прекратено поради недопустимост на предявените искове. Прави алтернативно искане за отхвърляне на исковите като неоснователни и недоказани. Направено е искане за присъждане на сторените по делото разноски, включително и за адвокатско възнаграждение в размер на 5 124 лева.

По така депозирания отговор от ответника „Юробанк България“ АД е постъпила молба от ищцата В. Б. А.. С нея се излага становище по отговора само в частта, в която се сочи, че са изложени неверни твърдения, относно висящите дела: гр.д. № 10436/2017 г. по описа на СГС, ГО 1-20 състав и гр.д. № 3497/2022 г. по описа на СГС, ГО 1-30 състав, както и относно местната подсъдност на предявения иск. **С молбата се твърди, че основанията, предметът страните, етапът на развитие на производството и активната процесуална легитимация на ищцата в горесцитираните дела е различна от настоящото такова.** Относно оспорването на подсъдността сочи, че част от ответниците са със седалище и адрес на управление, постоянен и настоящ адрес в района на Окръжен съд Перник, като ищцата на осн. чл. 116 от ГПК е упражнила правата си и е направила избор за местна подсъдност. Моли съда да не кредитира въведените от ответника „Юробанк България“ АД неверни твърдения.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от „Рос Инвестмънт“ ЕООД, представлявано от Р. Ж. Б.. С отговора се твърди, че фактическата обстановка, описана в исковата молба била правилно и коректно изложена и доказана. Излага подробни съображения в подкрепа на предявените с исковата молба претенции. Соци, че дружеството „Рос Инвестмънт“ ЕООД, което е титуляр на правото на собственост на продадените на публична продажба имоти и на основание чл. 76 от ЗЗД същото е посочило, че с получената сума се погасява изцяло задължението по кредит № *** г. Твърди, че заявеното от дружеството било съдебно признато и установено с влязло в сила съдебно решение № 496/08.04.2022 г., постановено от Апелативен съд – София по в.ч.гр.д. № 53 и определение № 538/15.04.2022 г., постановено от АП – София по в.ч.гр.д. № 53. Моли съда да приеме за безспорно установено по настоящото производство, че извършеното плащане чрез прихващане на сума в размер на 688 876 лева и постъпването ѝ в патримониума на Банката погасява изцяло кредит № *** г. Счита, че с оглед на твърдяното, ако вземането съществува и то е дължимо и изискуемо, кредиторът е друг, а не банката. Соци, че ако вземането се признае за изискуемо и дължимо, то кредитор към настоящия момент ще е физическото лице Р. Б., по извършено от него плащане на 27.01.2012 г. или дружеството „Рос Инвестмънт“ ЕООД, поради извършено плащане на 18.05.2017 г. Моли съда да уважи депозираната искова молба, като признае предявения иск за допустим, основателен и обоснован.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от „Рос Паркет“ ЕООД, представлявано от Р. Ж. Б., с който счита фактическата обстановка, описано в исковата молба за правилно и коректно изложена и доказана. Излага подробни доводи, в подкрепа на депозирана искова молба, като прилага и доказателства в подкрепа на изложените твърдения. Счита, че предявеният иск е основателен, като същевременно твърди, че банката извършва закононарушения, като предоставя невярна информация към ЦКР и БНБ. Соци, че ЦКР е предоставила справки на БНБ, в които през 2019 г. са отразени записи за новоотпуснати, новооткрити и погасени от „Рос Паркет“ кредити, които реално не съществували. Моли съда да уважи депозираната искова молба, като приеме предявеният иск за обоснован, основателен и доказан по размер на основание доказаното в исковата молба твърдение за плащане, извършено на 27.01.2012 г.

В законоустановеният срок е постъпил отговор и от „Евро Паркет“ ЕООД, „Вип Паркет“ ЕООД и „Лукс Паркет“ ЕООД /и трите дружества представлявани от Р. Ж. Б., в качеството му на управител/. С отговора се твърди, че описаната в исковата молба фактическа обстановка е правилно изложена и доказана. Излага подробни съображения в подкрепа на допустимостта и основателността на предявената искова претенция. Моли съда да уважи депозирана искова молба, като в допълнение моли съда, в случай че приеме предявеният иск за допустим, то да приеме, че същият е основателен, обоснован и доказан по размер, както на основание доказаното в исковата молба твърдение за извършено плащане на 27.01.2012 г., така и поради настъпили в обективната действителност и други факти, а именно факти, настъпили след приключване на съдебното дирене по което е издадено изпълнително основание, а именно нищожност на постановеното по реда на чл.

422 от ГПК решение № 1689/20.10.2015 г.по т.д. № 2424/2013 г.по описа на СГС, ТО VI-2 състав и/или неговия отхвърлителен диспозитив за част от подлежащото на принудително изпълнение вземане, а именно: главница в размер на 7 738.06 евро /това е сумата над 199 102.70 евро/, възнаградителна лихва за периода 15.04.2012 г. до 25.07.2012 г. в размер на 775.98 евро и нотариални такси в размер на 285 лева, отразени в ИЛ от 02.10.2012 г., издаден по ч.гр.д. № 36219/2012 г. по описа на СГС, ГО 66 състав. Моли за присъждане на сторените по делото разноски

Съдът констатира, че предявените искове се явяват недопустими и на осн.чл.126, ал.1 от ГПК настоящото съдебно производство следва да бъде прекратено, тъй като видно от представените с отговора на банката писмени доказателства и след извършване на справка в системата на СГС се установи, че **преди завеждане на настоящия правен спор** Софийски градски съд е бил сезиран с искиви молби от настоящата ищца срещу настоящите ответници с идентични правни основания, предмет и страни, както следва: **гр.д.№ 10436/2019 година, по описа на СГС, I-22 с-в и гр.д.№ 3497/2022 година, по описа на СГС, I-30 състав – висящи към момента (копие от исковите молби и уточняващите по тях са приложени към отговора на исковата молба).**

От изложеното в тях и при извършена съпоставка с обстоятелствената част и петитума на настоящата искова молба става ясно, че е налице пълен идентитет по отношение на страни, предмет, правни и фактически основания.

С оглед изхода на делото и на основание чч.78, ал.4 от ГПК ищцата следва да бъде осъдена да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД сумата от 5124,00 (пет хиляди сто двадесет и четири) лева – сторени разноски по делото за плетено адвокатско възнаграждение, изрично поискани с отговора по чл.131 от ГПК.

Воден от горното и на основание чл.126, ал.1, вр.чл.130 от ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по гр.д.№ 444/2022 година, по описа на Окръжен съд Перник, КАТО НЕДОПУСТИМО.

ОСЪЖДА В. Б. А. да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД сумата от 5124,00 (пет хиляди сто двадесет и четири) лева.

Определението подлежи на обжалване пред Апелативен съд София в едноседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____